

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016r.

Sąd Rejonowy w Łomży II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Modzelewska

Protokolant Danuta Młodziankowska

W obecności oskarżyciela z Urzędu Celnego w Ł. – J. P.

po rozpoznaniu dnia 07.06.2016r., 13.10.2016r., na rozprawie

sprawy M. W.

urodzonego (...) w W.,

syna P. i M. z d. K.

oskarżonego o to, że:

urządzał bez wymaganego zezwolenia w dniu 20 stycznia 2015 roku w lokalu Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego (...) (...)” (...) H. S., ul. (...), (...)-(...) Ł. gry na automatach o nazwach:

-A. M. F. nr (...)

- A. G. nr (...)

-A. 2 nr (...)

tj. przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks.

I. Postępowanie karne wobec oskarżonego M. W. umarza;

II. Kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 69/16

UZASADNIENIE

Oskarżony M. W. został oskarżony o to, że urządzał bez wymaganego zezwolenia w dniu 20 stycznia 2015 roku w lokalu Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego (...) (...)” (...) H. S., ul. (...), (...)-(...) Ł. gry na automatach o nazwach: A. M. F. nr (...), A. G. nr (...), A. 2 nr (...). przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks.

Po rozpoczęciu przewodu sądowego tj. po pierwszej rozprawie, obrońca oskarżonych pismem z dnia 15.09.2016 r (wpłynęło do tut. Sądu w dniu 22.09.2016r) obrońca oskarżonego wniósł o umorzenie postępowania z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela motywując to faktem, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami akt oskarżenia powinien wnieść prokurator, nie zaś finansowy organ dochodzenia.

Oskarżyciel z Urzędu Celnego w Ł. pismem z dnia 06.10.2016r oponował powyższemu wskazując, że o ile w toku postępowania przygotowawczego Prokurator dwukrotnie przedłużał czas trwania dochodzenia (pierwszym do dnia

14.07.2015r, drugim do dnia 27.10.2015r), to niniejszego postępowania nie objął swoim nadzorem, stąd też nie było konieczności aby akt oskarżenia w tej sprawie wnosił prokurator lub musiał go zatwierdzać.

Sąd zważył co następuje

Wniosek obrońcy oskarżonego jest zasadny i musi skutkować umorzeniem postępowania zainicjowanego przez nie umocowanego należycie oskarżyciela, jednakże wyrokiem zgodnie z treścią art. 414§1 kpk z uwagi na rozpoczęty przewód sądowy.

Wskazać należy w pierwszym rzędzie, iż akt oskarżenia do sądu wpłynął w dniu 29.01.2016r, tym samym do orzekania w niniejszej sprawie stosuje się przepisy Kodeksu karnego skarbowego po zmianach obowiązujących od 01.07.2015r. Zgodnie zaś z art. 153§1 kks postępowanie przygotowawcze w sprawie o przestępstwo skarbowe powinno być zakończone w ciągu 3 miesięcy, a w razie jego niezakończenia w tym terminie organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, a gdy postępowanie prowadzi lub nadzoruje prokurator - prokurator bezpośrednio przełożony, mogą przedłużyć je na okres do 6 miesięcy. W szczególnie uzasadnionych wypadkach właściwy prokurator bezpośrednio przełożony może przedłużyć okres postępowania na dalszy czas oznaczony, jednak gdy jest ono prowadzone w formie śledztwa, przedłużenia na okres przekraczający rok dokonuje prokurator nadrzędny nad prokuratorem nadzorującym lub prowadzącym postępowanie.

W niniejsze sprawie, co przyznaje oskarżyciel, dochodzenie wszczęto w dniu 23.01.2015r, a następnie dwukrotnie czas trwania dochodzenia był przedłużany o 3 – miesięczne okresy przez Prokuraturę Rejonową w Łomży (pierwszym do dnia 14.07.2015r, drugim do dnia 27.10.2015r). Akt oskarżenia w niniejszej sprawie został sporządzony i przedłożony do tut. Sądu przez Urząd Celnny w Ł., bez jego zatwierdzenia przez Prokuratora.

Zgodnie z art. 155§1 kks (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r.) w sprawie, w której finansowy organ postępowania przygotowawczego prowadził śledztwo, oraz w sprawie o przestępstwo skarbowe, w której prowadził on dochodzenie objęte nadzorem prokuratora, organ ten, jeżeli nie umarza postępowania, sporządza w ciągu 14 dni od zakończenia dochodzenia lub śledztwa akt oskarżenia i przesyła go wraz z aktami prokuratorowi, ze wskazaniem, jaki materiał dowodowy przedstawiono stronom podczas czynności, o której mowa w art. 154a, jako przekazywany do sądu wraz z aktem oskarżenia, przekazując jednocześnie prokuratorowi także ewentualne wnioski, o których mowa w § 7, oraz dowody rzeczowe. Zgodnie z §2 w/w artykułu akt oskarżenia zatwierdza i wnosi do sądu prokurator.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego, podjętą w składzie 7 sędziów z dnia 28 stycznia 2016r. (I KZP 13/15), „przedłużenie przez właściwego prokuratora, na podstawie art.153§1 zdanie trzecie kks, na okres powyżej 6 miesięcy, dochodzenia w sprawie o przestępstwo skarbowe, prowadzonego przez finansowy organ postępowania przygotowawczego i nadzorowanego przez organ nadrzędny nad tym organem, oznacza objęcie przez prokuratora nadzorem tego dochodzenia. obligując go do realizowania swoich uprawnień płynących z art. 298 § 1 i art. 326 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Dopiero z chwilą takiego przedłużenia można mówić o spełnieniu się, przewidzianego w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, wymogu co najmniej nadzorowania przez prokuratora takiego dochodzenia, jako warunku dopuszczalności skargi na przewlekłość postępowania, jeżeli przewlekłość ta zaistnieje w czasie sprawowania takiego nadzoru.”

Jak wynika z przyznanych przez oskarżyciela czynności procesowych, w niniejszej sprawie niewątpliwie zaistniała sytuacja przedłużenia przez Prokuratora zgodnie z art. 153§1 kks postępowania na okres ponad 6 miesięcy. W tej sytuacji zgodnie z w/w uchwałą poprzez powyższe Prokurator faktycznie wydając już pierwszą decyzję o przedłużeniu dochodzenia objął nadzorem to postępowanie. W związku z tym objęciem nadzorem akt oskarżenia powinien być zatwierdzony i wniesiony do Sądu przez organ prokuratorski.

Za nietrafny i nie mający prawnego umocowania, w świetle uzasadnienia niniejszego orzeczenia Sądu Najwyższego, uznać więc należy pogląd oskarżyciela, iż przepisy niższej rangi, a więc wskazywane przez niego wewnętrzne przepisy

tj. zarządzenie Prokuratora Generalnego z dnia 31.03.2010r nr. 5/10, mogą skutecznie zmienić tryb postępowania w tym zakresie, przecząc w ocenie Sądu jednoznacznie brzmieniu art. 153§1 kks i art. 155 kks. Wskazać należy dodatkowo pogląd zawarty przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały, iż „Analizując rozwiązanie zawarte w art. 153 § 1 zd. 3 k.k.s. od strony jego charakteru procesowego, należy stwierdzić, że nie można zaakceptować poglądu, jakoby sama czynność przedłużania organom finansowym przez właściwego prokuratora czasu trwania dochodzenia miała charakter czynności technicznej, czy wypadkowej, a prokurator rejonowy winien jedynie ograniczyć się do jej wykonania, oznaczając okres, do upływu którego postępowanie powinno być zakończone. Wprawdzie chodzi tu tylko o rozstrzygnięcie w przedmiocie przedłużenia prowadzonego dotąd dochodzenia na ponad 6 miesięcy, ale niewątpliwie uprawnienie prokuratora do takiego przedłużenia oznacza również, że nie musi on bynajmniej zaakceptować wniosku organu finansowego. Jest on więc zobligowany do zbadania, przed podjęciem decyzji w przedmiocie przedłużenia trwania dochodzenia, dotychczasowego jego przebiegu i efektów oraz rozważenia, czy istnieje wymagany przez ustawę szczególnie uzasadniony wypadek nakazujący takie przedłużenie, a przy jego braku - odmówić organowi finansowemu przedłużenia tego dochodzenia. Mamy tu zatem do czynienia nie tylko z uzyskaniem przez prokuratora informacji o toczącym się przed organem finansowym dochodzeniu o przestępstwo skarbowe, ale wręcz z sytuacją, w której prokurator musi zapoznać się z całokształtem dokonanych dotąd czynności dochodzeniowych oraz ich rezultatów. Nie może zatem budzić wątpliwości, że omawiana czynność prokuratora ma charakter czynności nadzorczej. Co więcej, nie jest to czynność o charakterze wypadkowym, jak te czynności, które wskazane są obecnie w analizowanym już wcześniej art. 151c § 2 zd. 1 k.k.s., jako że decyzja podjęta w wyniku powyższej analizy materiałów sprawy, przesądza o dalszym bycie postępowania przygotowawczego.(...) Nie może jednak budzić wątpliwości, że każda czynność nadzorcza, a taką jest również decyzja w przedmiocie przedłużenia czasu trwania postępowania przygotowawczego, nie może być podejmowana poza samym nadzorem, lecz musi mieć miejsce w jego ramach i albo jest przedsięwzięta w toku podjętego już wcześniej nadzoru albo to ona ów nadzór rozpoczyna.”

Reasumując w związku z tym, że akt oskarżenia nie został zatwierdzony i wniesiony przez Prokuratora, wystąpiła ujemna przesłanka procesowa w postaci braku skargi upragnionego oskarżyciela, co musi skutkować umorzeniem postępowania zainicjowanego przez nieuprawnionego oskarżyciela. Brak taki w przypadku dalszego prowadzenia postępowania stanowi bowiem bezwzględłą przyczynę odwoławczą zgodnie z art.439§1pkt.9kpk.

O kosztach orzeczono zgodnie z art.632pkt.2kpk w zw. z art.113§1kks.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.